

Arrest

nr. 308 352 van 14 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine. U bent geboren op (...) 1976 te Kutaisi. U woonde steeds in Kutaisi. U werkte als gasinstallateur.

Op 30 juli 2013 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Zweedse autoriteiten. U wachtte de beslissing niet af. Op 16 mei 2014 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Duitse asielinstanties. U zette uw procedure in Duitsland stop. In de loop van 2018 en 2019 reisde u nog naar Letland, Zweden en Hongarije.

Op 10 november 2019 reisde u vanuit Georgië naar België. Op 18 november 2019 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Op 3 januari 2020 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) de afstand van uw verzoek vastgesteld omdat u was teruggekeerd naar Georgië.

Op 20 november 2021 verliet u Georgië en via Oekraïne, Polen en Duitsland reisde u naar België, waar u op 1 december 2021 aankwam. Op 3 december 2021 werd uw tweede verzoek om internationale bescherming geregistreerd door de DVZ. U haalde het volgende aan:

U bent lid van de politieke partij United National Movement (UNM). Tijdens de verkiezingen van 2020 moest u mensen overtuigen om voor uw partij te stemmen. Ook in 2020 werd u ontslagen omwille van uw politieke activiteiten. Via vrienden vernam u dat de overheid u bedreigde. U vreest bij terugkeer naar Georgië vals beschuldigd te zullen worden en onterecht naar de gevangenis te zullen worden gestuurd. Ter staving van uw verzoek legde u uw Georgisch paspoort neer.

Op 25 maart 2022 nam het CGVS een beslissing tot beëindiging van uw verzoek omdat u geen gevolg had gegeven aan de oproeping voor een persoonlijk onderhoud. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

U bent teruggekeerd naar Georgië om vervolgens in oktober 2022 opnieuw uw land van herkomst te verlaten.

Op 22 december 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Duitse asielinstanties.

U verklaart op 13 juli 2023 opnieuw te zijn binnengekomen op het Belgisch grondgebied. Op 14 juli 2023 werd uw derde verzoek om internationale bescherming geregistreerd door de DVZ. U beroept zich op dezelfde asielmotieven als bij uw tweede verzoek. U wordt gezocht en uw familie wordt lastiggevalen. U legt geen documenten neer in het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U heeft geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 27 oktober 2023 opriep voor een persoonlijk onderhoud. U heeft mij geen geldige reden meegedeeld om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud. U heeft bovendien, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen, vervat in de brief die u op 5 oktober 2023 werd verstuurd. Art. 57/6/5, § 2 Vw laat toe dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming kan weigeren met toepassing van artikel 57/6, § 1 indien het administratief dossier voldoende elementen bevat om tot een inhoudelijke beoordeling van het verzoek te komen.

In casu beroept u zich op een vrees voor de Georgische autoriteiten omwille van uw lidmaatschap van de oppositiepartij UNM. Op basis van de elementen in uw administratief dossier moet echter vastgesteld worden dat dergelijke vrees in uw hoofde niet kan worden aangenomen:

Vooreerst is uw persoonlijk gedrag doorheen uw verschillende asielaanvragen manifest onverenigbaar met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde. Uit uw administratief dossier blijkt namelijk dat u telkenmale verzoeken indient om er dan geen verder gevolg aan te geven. Bij uw eerste verzoek hebt u geen interview afgelegd bij de DVZ en werd de afstand van uw verzoek vastgesteld. U was naar eigen zeggen teruggekeerd naar Georgië omdat uw moeder ziek was (zie, DVZ verklaring, tweede verzoek, nr. 10). Uw tweede verzoek in België hebt u evenmin benut om uw procedure door te zetten. U daagde niet op voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS zonder daarvoor een geldige reden te verstrekken. Uw verzoek werd zodoende afgesloten met een beslissing tot beëindiging. Na het indienen van uw tweede verzoek bent u opnieuw op eigen initiatief teruggekeerd naar Georgië (DVZ, verklaring derde verzoek, nr. 10). Vervolgens diende u nog een verzoek om internationale bescherming in bij de Duitse

asielinstanties om daarna wederom terug te keren naar België en uw derde verzoek in te dienen. U werd uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 27 oktober 2023, maar u hebt niets meer van zich laten horen en geen enkele reden verstrekt voor uw onvoorziene afwezigheid, noch hebt u zich de moeite getroost om te antwoorden op het verzoek om inlichtingen. Dergelijk persoonlijk gedrag, waaruit blijkt dat u niet de minste interesse toont in de door u ingestelde verzoeken, valt absoluut niet overeenstemming te brengen met het gedrag van een verzoeker die werkelijk een vrees voor vervolging zou koesteren.

Uit uw zeer opvallend asielparcours in België en andere Europese landen blijkt naast een totaal gebrek aan interesse in uw verzoeken, ook dat u verschillende malen op eigen initiatief terugkeerde naar Georgië ook nog nadat de door u voorgehouden vervolging omwille van uw vermeende politieke activiteiten was begonnen (zie vragenlijst CGVS, tweede verzoek, problemen naar aanleiding van politieke activiteiten in het kader van de verkiezingen van 2020). Ook dit doet uiteraard ernstig afbreuk aan de beweerde vrees voor vervolging. Indien u werkelijk zou moeten vrezen dat de Georgische autoriteiten u iets zouden kunnen aandoen zoals u bijvoorbeeld ten onrechte laten opsluiten in de gevangenis, zou immers verwacht worden dat u er net alles zou aan doen om een terugkeer naar uw land van herkomst te vermijden.

Bovendien geeft u aan dat u opnieuw in Kutaisi verbleef en dit op hetzelfde adres waar u voorheen ook woonde (DVZ, verklaring derde verzoek, nr. 10). In het kader van uw tweede verzoek verklaarde u dat u steeds op dit adres woonde als u in Georgië was (DVZ verklaring tweede verzoek, nr. 10). Ook dit gedrag strookt geenszins met het gedrag van een persoon die vervolging dient te vrezen door zijn autoriteiten en die zou worden gezocht (DVZ, verklaring derde verzoek, nr. 17). Daarbij komt nog dat u heen en weer reisde met uw eigen paspoort wat een risicovolle aanpak zou zijn indien u een gezocht persoon zou zijn. Zo bevat uw paspoort nog een uitreisstempel van uw autoriteiten in november 2021 (zie: map documenten tweede verzoek).

In dit verband mag aangenomen worden dat de Georgische autoriteiten u niet zomaar zouden laten vertrekken indien u werkelijk zou worden gezocht en vervolgd. Uw bewering dat u direct gevangen genomen zult worden bij terugkeer naar uw land van herkomst en op basis van valse beschuldigingen minimum vijf jaar in de gevangenis zou worden opgesloten, kan dan ook allerminst overtuigen. Uit voorgaande blijkt dat u erg gemakkelijk op te sporen was voor uw autoriteiten, maar desondanks werd u niet opgesloten (DVZ verklaring derde verzoek, nr. 17 en 20 en CGVS vragenlijst tweede verzoek, 3.1 en 3.2). Nochtans had uw overheid daartoe al ruimschoots de gelegenheid aangezien uw problemen begonnen in 2020 en u ook in 2021 en 2022 nog in Georgië verbleef.

Voorts moet worden beklemtoond dat u doorheen uw drie verzoeken in België nooit enig begin van bewijs hebt neergelegd ter staving van uw politieke activiteiten en uw lidmaatschap van de UNM. Het is zeer opmerkelijk dat u geen partijkaart, noch enig ander document zou hebben om uw activiteiten aan te tonen, zeker omdat u verklaarde dat u officieel lid was van de partij en u als 'coördinator' zou hebben opgetreden bij het ronselen van stemmen in 2020 (CGVS vragenlijst, tweede verzoek, 3.3). Uw uitleg dat u nog niet over documenten beschikt en dat u erop aan het wachten bent, kan niet aannemelijk worden geacht (DVZ, verklaring derde verzoek, nr. 17). Het gaat hier immers om activiteiten van drie jaar geleden, zodat u meer dan genoeg tijd hebt gehad om aan bewijsstukken te komen. Het totale gebrek aan bewijsstukken en uw ontoereikende uitleg daarvoor ondergraven de geloofwaardigheid van uw beweerde politieke activiteiten.

Aangezien u geen begin van bewijs neerlegt ter staving van uw politiek engagement, kan er ook niet zonder meer worden aangenomen dat u ontslagen werd omwille van uw politieke activiteiten (CGVS vragenlijst, tweede verzoek, 3.5). Ook het ontslag zelf staft u niet met documenten, zodat het bij blote beweringen blijft. Wat er ook van zij, zelfs indien u ooit ontslagen zou zijn, moet opgemerkt worden dat het louter krijgen van een ontslag onvoldoende zwaarwichtig is om als vervolging te kunnen worden gekwalificeerd.

Volledigheidshalve en voor zover er toch nog enig geloof zou worden gehecht aan uw politieke activiteiten, quod non, moet nog opgemerkt worden dat er in Georgië geen sprake is van een veralgemeende vervolging van opposanten. Volgens uw verklaringen zou u een laaggeplaatsste opposant zijn. U zou lid zijn van de UNM en u zou geholpen hebben bij het ronselen van stemmen bij de verkiezingen van 2020, maar u was zelf nooit kandidaat voor uw partij (vragenlijst CGVS, tweede verzoek, 3.3). Uit uw verklaringen blijkt dus niet dat u een politiek mandaat hebt bekleed of dat u een invloedrijke positie had.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij

een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden.

U slaagde er gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijskrachtige stukken.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw paspoort dat u neerlegde bij uw eerste en uw tweede verzoek, wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen. Dit document toont uw identiteit en nationaliteit aan, gegevens die niet worden betwist door het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als het enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“U heeft geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 27 oktober 2023 opriep voor een persoonlijk onderhoud. U heeft mij geen geldige reden meegedeeld om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud. U heeft bovendien, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen, vervat in de brief die u op 5 oktober 2023 werd verstuurd. Art. 57/6/5, § 2 Vw laat toe dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming kan weigeren met toepassing van artikel 57/6, § 1 indien het administratief dossier voldoende elementen bevat om tot een inhoudelijke beoordeling van het verzoek te komen.

In casu beroept u zich op een vrees voor de Georgische autoriteiten omwille van uw lidmaatschap van de oppositiepartij UNM. Op basis van de elementen in uw administratief dossier moet echter vastgesteld worden dat dergelijke vrees in uw hoofde niet kan worden aangenomen:

Vooreerst is uw persoonlijk gedrag doorheen uw verschillende asielaanvragen manifest onverenigbaar met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde. Uit uw administratief dossier blijkt namelijk dat u telkenmale verzoeken indient om er dan geen verder gevolg aan te geven. Bij uw eerste verzoek hebt u geen interview afgelegd bij de DVZ en werd de afstand van uw verzoek vastgesteld. U was naar eigen zeggen teruggekeerd naar Georgië omdat uw moeder ziek was (zie, DVZ verklaring, tweede verzoek, nr. 10). Uw tweede verzoek in België hebt u evenmin benut om uw procedure door te zetten. U daagde niet op voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS zonder daarvoor een geldige reden te verstrekken. Uw verzoek werd zodoende afgesloten met een beslissing tot beëindiging. Na het indienen van uw tweede verzoek bent u opnieuw op eigen initiatief teruggekeerd naar Georgië (DVZ, verklaring derde verzoek, nr. 10). Vervolgens diende u nog een verzoek om internationale bescherming in bij de Duitse asielinstanties om daarna wederom terug te keren naar België en uw derde verzoek in te dienen. U werd uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 27 oktober 2023, maar u hebt niets meer van zich laten horen en geen enkele reden verstrekt voor uw onvoorziene afwezigheid, noch hebt u zich de moeite getroost om te antwoorden op het verzoek om inlichtingen. Dergelijk persoonlijk gedrag, waaruit blijkt dat u niet de minste interesse toont in de door u ingestelde verzoeken, valt absoluut niet overeenstemming te brengen met het gedrag van een verzoeker die werkelijk een vrees voor vervolging zou koesteren.

Uit uw zeer opvallend asielparcours in België en andere Europese landen blijkt naast een totaal gebrek aan interesse in uw verzoeken, ook dat u verschillende malen op eigen initiatief terugkeerde naar Georgië ook nog nadat de door u voorgehouden vervolging omwille van uw vermeende politieke activiteiten was begonnen (zie vragenlijst CGVS, tweede verzoek, problemen naar aanleiding van politieke activiteiten in het kader van de verkiezingen van 2020). Ook dit doet uiteraard ernstig afbreuk aan de beweerde vrees voor vervolging. Indien u werkelijk zou moeten vrezen dat de Georgische autoriteiten u iets zouden kunnen aandoen zoals u bijvoorbeeld ten onrechte laten opsluiten in de gevangenis, zou immers verwacht worden dat u er net alles zou aan doen om een terugkeer naar uw land van herkomst te vermijden.

Bovendien geeft u aan dat u opnieuw in Kutaisi verbleef en dit op hetzelfde adres waar u voorheen ook woonde (DVZ, verklaring derde verzoek, nr. 10). In het kader van uw tweede verzoek verklaarde u dat u steeds op dit adres woonde als u in Georgië was (DVZ verklaring tweede verzoek, nr. 10). Ook dit gedrag strookt geenszins met het gedrag van een persoon die vervolging dient te vrezen door zijn autoriteiten en die zou worden gezocht (DVZ, verklaring derde verzoek, nr. 17). Daarbij komt nog dat u heen en weer reisde met uw eigen paspoort wat een risicovolle aanpak zou zijn indien u een gezocht persoon zou zijn. Zo bevat uw paspoort nog een uitreisstempel van uw autoriteiten in november 2021 (zie: map documenten tweede verzoek).

In dit verband mag aangenomen worden dat de Georgische autoriteiten u niet zomaar zouden laten vertrekken indien u werkelijk zou worden gezocht en vervolgd. Uw bewering dat u direct gevangen genomen

zult worden bij terugkeer naar uw land van herkomst en op basis van valse beschuldigingen minimum vijf jaar in de gevangenis zou worden opgesloten, kan dan ook allerminst overtuigen. Uit voorgaande blijkt dat u erg gemakkelijk op te sporen was voor uw autoriteiten, maar desondanks werd u niet opgesloten (DVZ verklaring derde verzoek, nr. 17 en 20 en CGVS vragenlijst tweede verzoek, 3.1 en 3.2). Nochtans had uw overheid daartoe al ruimschoots de gelegenheid aangezien uw problemen begonnen in 2020 en u ook in 2021 en 2022 nog in Georgië verbleef.

Voorts moet worden beklemtoond dat u doorheen uw drie verzoeken in België nooit enig begin van bewijs hebt neergelegd ter staving van uw politieke activiteiten en uw lidmaatschap van de UNM. Het is zeer opmerkelijk dat u geen partijkaart, noch enig ander document zou hebben om uw activiteiten aan te tonen, zeker omdat u verklaarde dat u officieel lid was van de partij en u als 'coördinator' zou hebben opgetreden bij het ronselen van stemmen in 2020 (CGVS vragenlijst, tweede verzoek, 3.3). Uw uitleg dat u nog niet over documenten beschikt en dat u erop aan het wachten bent, kan niet aannemelijk worden geacht (DVZ, verklaring derde verzoek, nr. 17). Het gaat hier immers om activiteiten van drie jaar geleden, zodat u meer dan genoeg tijd hebt gehad om aan bewijsstukken te komen. Het totale gebrek aan bewijsstukken en uw ontoereikende uitleg daarvoor ondergraven de geloofwaardigheid van uw beweerde politieke activiteiten.

Aangezien u geen begin van bewijs neerlegt ter staving van uw politiek engagement, kan er ook niet zonder meer worden aangenomen dat u ontslagen werd omwille van uw politieke activiteiten (CGVS vragenlijst, tweede verzoek, 3.5). Ook het ontslag zelf staat u niet met documenten, zodat het bij blote beweringen blijft. Wat er ook van zij, zelfs indien u ooit ontslagen zou zijn, moet opgemerkt worden dat het louter krijgen van een ontslag onvoldoende zwaarwichtig is om als vervolging te kunnen worden gekwalificeerd.

Volledigheidshalve en voor zover er toch nog enig geloof zou worden gehecht aan uw politieke activiteiten, quod non, moet nog opgemerkt worden dat er in Georgië geen sprake is van een veralgemeende vervolging van opposanten. Volgens uw verklaringen zou u een laaggeplaatste opposant zijn. U zou lid zijn van de UNM en u zou geholpen hebben bij het ronselen van stemmen bij de verkiezingen van 2020, maar u was zelf nooit kandidaat voor uw partij (vragenlijst CGVS, tweede verzoek, 3.3). Uit uw verklaringen blijkt dus niet dat u een politiek mandaat hebt bekleed of dat u een invloedrijke positie had.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.*

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden.

U slaagde er gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijskrachtige stukken.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw paspoort dat u neerlegde bij uw eerste en uw tweede verzoek, wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen. Dit document toont uw identiteit en nationaliteit aan, gegevens die niet worden betwist door het CGVS.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Het in het verzoekschrift louter verwijzen naar dezelfde algemene informatie als deze waar in de bestreden beslissing verwezen wordt, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke. Deze algemene informatie werd overigens nog geactualiseerd door de verwerende partij die per aanvullende nota recentere informatie bijbrengt.

Het verweer dat een verzoek om internationale bescherming niet kan geweigerd worden enkel en alleen omdat het verzoek laattijdig werd gedaan, kan niet overtuigen. Vooreerst dient benadrukt te worden dat de weigering van verzoekers verzoek om internationale bescherming gesteund werd op het geheel aan motieven van de bestreden beslissing. Bovendien is de bestreden beslissing geheel niet gebaseerd op het laattijdig indienen van een verzoek om internationale bescherming, maar op het persoonlijk gedrag van verzoeker doorheen de verschillende aanvragen tot bescherming en een gebrek aan geloofwaardigheid van het asielrelaas.

Waar in de bestreden beslissing gesteld wordt dat verzoeker nooit enig begin van bewijs heeft neergelegd ter staving van zijn politieke activiteiten en zijn lidmaatschap van de UNM, geeft verzoeker te kennen dat verzoekers om internationale bescherming eerder uitzonderlijk alle elementen van hun asielrelaas door middel van documenten kunnen bewijzen. Met een dergelijk algemeen betoog biedt verzoeker geen enkele valabele verklaring voor het ontbreken van enig begin van bewijs inzake zijn politieke activiteiten en zijn lidmaatschap bij de UNM. Het argument dat dit lidmaatschap hem problemen heeft bezorgd waardoor er niet kan verwacht worden dat hij “hiermee over de Georgische grens zou trekken”, kan evenmin overtuigen, gezien hij geheel niet aannemelijk maakt dat hij dergelijke problemen heeft gekend, noch enige inspanningen heeft gedaan om hem dergelijk begin van bewijs over te laten maken of concreet aan te tonen dat dit hoe dan ook niet mogelijk zou zijn.

Waar verzoeker aanvoert dat hij ontslagen werd en vervolging niet noodzakelijk een aanslag op iemands leven of fysieke integriteit inhoudt, kan hij ook niet overtuigen, gezien de bestreden beslissing duidelijk stelde dat verzoeker geen begin van bewijs neerlegde van zijn politiek engagement waardoor ook niet zonder meer kan worden aangenomen dat hij ontslagen werd omwille van zijn politiek engagement te meer ook het ontslag met geen enkel document gestaafd wordt. Verzoeker maakt dan ook geheel niet aannemelijk dat zijn ontslag ingegeven werd uit een systematische en persoonsgerichte vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

Verzoeker toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

2.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF